

fet af den dataansvarlige. Endvidere må det tillægges betydning, hvor betydelige de interesser er, af hensyn til hvilke oplysningerne behandles.

Det kan bl.a. nævnes, at det ud fra en proportionalitetsbetragtning normalt vil være uforholdsmæssigt vanskeligt for f.eks. dataansvarlige domstole at underrette bipersoner (personer, som kun er bipersoner i behandlingen) om, at der indsamles oplysninger om dem i forbindelse med behandlingen af en civil retssag.

Det forudsættes endvidere, at der efter bestemmelsen kun i særdeles begrænset omfang vil påhvile dataansvarlige, der foretager behandling af oplysninger i statistisk øjemed eller til historiske eller videnskabelige forskningsformål, en oplysningspligt over for de registrerede personer. Det samme forudsættes med hensyn til den behandling af oplysninger, som sker i retsinformationssystemer. Der henvises til *betænkningen*, side 298-300.

Til § 30

I bestemmelsen er fastsat regler om, i hvilket omfang den dataansvarlige kan gøre undtagelse fra den oplysningspligt, som følger af § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1. Bestemmelsen har kun betydning, hvis underretning af den registrerede ikke kan undlades efter undtagelsesbestemmelserne i § 28, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3.

Efter bestemmelsen i *stk. 1* kan undtagelse fra bestemmelserne i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, gøres, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv.

Indskrænkningen i den dataansvarliges eller dennes repræsentants oplysningspligt kan kun ske på baggrund af en konkret afvejning af de modstående interesser, som er nævnt i bestemmelsen. Afvejningen må foretages for hver enkelt oplysning for sig med den virkning, at der, såfremt sådanne hensyn kun gør sig gældende for en del af de i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, nævnte oplysninger, skal gives den registrerede meddelelse om de øvrige oplysninger.

I afvejningen indgår som nævnt på den ene side den registreredes interesse i at få kendskab til de i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, nævnte oplysninger. Heroverfor står hensynet til private interesser, herunder til den pågældende selv. De private interesser, som kan beskyttes efter bestemmelsen, er såvel den dataansvarliges som tredjemands interesser. Som private interesser, der bl.a. vil kunne begrunde hemmeligholdelse, kan nævnes forretningshemmeligheder, den professionelle tavshedspligt, som læger og advokater skal iagttage,

retten til at forberede sit eget forsvar i retssager samt beskyttelse af menneskerettighederne. Der henvises herved til *betænkningen*, side 302 f. Med anvendelsen af udtrykket »afgørende« er det tilkendegivet, at undtagelse fra oplysningspligten kun kan gøres, hvor der er nærliggende fare for, at private interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan undtagelse fra bestemmelserne i §§ 28, stk. 1, og 29, stk. 1, tillige gøres, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, herunder navnlig hensynet til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv, væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos en medlemsstat eller Den Europæiske Union, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender, og kontrol-, tilsyns-, eller reguleringsopgaver, herunder opgaver af midlertidig karakter, der er et led i den offentlige myndighedsudøvelse på de i nr. 3-5 nævnte områder, jf. nærmere reglerne i nr. 1-6.

Bestemmelsen fastsætter - ligesom bestemmelsen i *stk. 1* - at indskrænkning i den dataansvarliges eller dennes repræsentants oplysningspligt kun kan ske på grundlag af en konkret afvejning af de modstående interesser, som er nævnt i bestemmelsen. På baggrund af en sådan afvejning vil undtagelse kunne gøres, hvis der er nærliggende fare for, at det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Til kapitel 9

Den registreredes indsigtret

I den gældende registerlovgivning er fastsat generelle regler om registerindsigt, jf. herved lov om offentlige myndigheders registre kapitel 4 (§§ 13-15) og lov om private registre kapitel 2 a (§§ 7 a-e). Specielt for så vidt angår registreredes ret til indsigt hos kreditoplysningsbureauer henvises til lov om private registre § 11. Det bemærkes, at særlige regler om registrede personers ret til indsigt hos kreditoplysningsbureauer ligeledes er indsat i lovforslagets kapitel 6 (§ 22). Der henvises nærmere til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Også i direktivets artikel 12, litra a, der skal ses i sammenhæng med artikel 13, er der fastsat bestemmelser om den registreredes indsigtret. For at sikre en korrekt implementering af disse artikler foreslås det, at der dels foretages visse ændringer i de gældende regler om registerindsigt, dels indsættes nye bestemmelser om indsigtret.